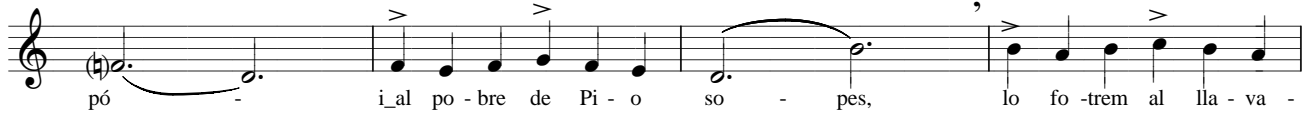

El coro de l'astirora

Transcripción musical:
Lluís Borau y Glòria Francino
Bllat Colrat!

Albelda

Alegre i ritmic

Versión recogida por Noemí Sierra:

El coro de l'astirora,
que n'ha vengut d'Alfarràs,
saluda al lloc d'Albelda
lo dia de Carnaval.
Ací la festa s'acaba
mo n'anem al resopó,
i al pobre de Pio Sopes,
lo fotrem al llavador.

*I al Coro de la Estiora
que n'ha vingut de Alfarràs
saluda al lloc d'Albelda
lo dia de Carnaval.*

Diuen que la gent d'Albelda
són gagos y genolluts
però això ho siran les dones
que nantros ni apareguts.

I al Coro de la Estiora...

Vai ninos valtro sí que
n'hau aixit per peteneres
que nantros som lo millor
que es pot trovar per les Eres.

I al Coro de la Estiora...

Y a mi mujer yo le dejo
muchu tierra pa correr
un banco en Tamarite
y una silla en Alcampell.

No quiero sillas ni bancos
ni tierras para correr
dámelo todo en Albelda
y así te podré querer.

I al Coro de la Estiora...

Les pulputs han arribat
les auronetes també

que han vingut d'aquelles terres
a fer-se'n lo seu niuet.

Poseu ous a la cistella
i alguna "cholla" també
que'l Coro de la Estiora
n'esatarà més que contem.

I al Coro de la Estiora...

Lo pobre del Sinyor Sopes
quina que li n'ha passat
trenta i nou grados de febre
d'esta ja no surtirà.

Van anar a gritar dos metges
los millorets de Madrid
un diu que té pulmonia,
l'altre diu que té la grip.

I al Coro de la Estiora...

Lo pobre del Tío Sopes
hace tiempo que murió
nos dejó por testamento
la taberna y el porrón.

I ací lo Coro s'acaba
mon anem al resopó
i al pobre del Tío Sopes
lo fotrem al llavador.

I al Coro de la Estiora...